

ПАМ'ЯТІ АКАДЕМІКА ЛЕОНІДА РУДНИЦЬКОГО

На 90-у році життя після тяжкої і тривалої хвороби обірвався земний шлях відомого еміграційного українського вченого, академіка НАН України, дійсного члена НТШ, почесного доктора Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника та ряду закордонних й українських університетів Леоніда Івановича Рудницького.

Леонід Рудницький – відомий дослідник німецької і слов'янських літератур, професор германських і слов'янських мов, літератур та історії української церкви американських і європейських університетів. Автор близько 250 наукових праць,

серед яких монографії і монографічні розділи у колективних виданнях, а саме: «Іван Франко й німецька література» (1974, 2002), «Ukrainian Literature» у кн. «Modern Slavic Literatures» (1976), «Ukrainian Catholic Church: 1946–1976», «Russian, Czech, Hungarian and Polish Dramatists» у кн. «Major Modern Dramatists» (1986), «Research Guide to European Historical Biography 1450 – Present» (1993), «Світовий код українського письменства» (2010), «Трьома мовами для трьох культур» (2020), редактор і співредактор трьох україно-, німецько- та англомовних збірників, періодичних видань, енциклопедій. Упродовж десятиліть підготував десятки учених-філологів з різних куточків світу, зокрема й України.

Народився Леонід Рудницький у Львові 8 вересня 1935 р. у сім'ї юриста Івана Рудницького, сотника УГА, та Юлії з родини Лужницьких. Від 1951 р. мешкав у США. Здобув ступінь доктора філософії в Українському Вільному Університеті у Мюнхені за працю «Франкові переклади з німецької літератури» (1965), габілітаційну докторську літературознавчу роботу на тему «Роберт Льюїс Стівенсон і Юрій Клен» захистив в Українському Католицькому університеті у Римі (1972).

Леонід Рудницький – тривалий час був професором Пенсільванського університету, Українського Католицького Університету (Рим), Українського Вільного Університету (Мюнхен), заслуженим директором програм Центральних і Східноєвропейських студій в університеті Ла Саль (США), упродовж 1989–2000 рр. – був головою Наукового товариства ім. Шевченка Америки, а потім впродовж 10 літ – Президентом сві-

тової ради НТШ. У 1994 р. його обрали академіком НАН України. Одержав почесні докторати з гуманітарних наук від Holy Family College (1991), Львівського національного університету ім. І. Франка (1997), Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника в Івано-Франківську (2000), Київського національного лінгвістичного університету (2002) та ін., мав відзнаки Президента України (орден князя Ярослава Мудрого IV ступеня, 2001), Українського патріархального світового об'єднання (1995). Був ректором Українського Вільного Університету (1999–2005) в Мюнхені (Німеччина). В останні роки життя Леонід Рудницький був професор-емеритом Пенсільванського університету (США).

Леонід Рудницький часто приїздив на Прикарпаття, зокрема до ПНУ, неодноразово брав участь у наукових конференціях, присвячених Василеві Стефануку, Іванову Франкові, Тарасові Шевченку. Студенти старшого покоління Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника добре пам'ятають його виступи чи то в аудиторіях, чи то в актовій залі. Для багатьох викладачів та студентів такі зустрічі з ним ставали знаковими, справжнім одкровенням у царині людського духу, непроминальним орієнтиром у світовому й національному плині життя.

Леонід Рудницький завжди відзначався справжнім патріотизмом та християнським духом. Як справедливо писав свого часу інший Почесний доктор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, поет і громадсько-політичний діяч, Герой України Дмитро Павличко, «Леонід Рудницький – професор, дослідник української та світової літератури, один із найвидатніших наших германістів, а понад усе – відданий патріот. Здається, він завжди остерігався крайнощів у політичній діяльності. Живучи в Америці серед еміграційної української еліти він ніколи не впадав у зневіру щодо можливостей своєї батьківщини вибороти національну незалежність, ніколи не ставав у позу жорсткого судді над тими, хто за умов комуно-російської диктатури в Україні йшов на компроміс із владою, виборюючи при тому хай не повноцінне, та все ж таки життя української мови й культури».

Він запам'ятається кожному, хто був з ним знайомий, як щира і приязна людина, філолог енциклопедичного рівня, знаковий громадсько-культурний діяч не лише в діаспорі, а й в Україні. Для багатьох він став прикладом служіння українській національній науці та українській національній духовності. Його науковий, педагогічний, громадський авторитет як Людини, Вченого й Українця назавжди збережеться в нашій пам'яті.

Степан Хороб, м. Івано-Франківськ

Щирі слова співчуття з приводу смерті академіка Леоніда Рудницького висловлюють вчені: І. Цепенда, В. Якубів, С. Шарин, Р. Голод, С. Хороб, В. Грещук, О. Вівчаренко, В. Мойсшин, І. Монолатій, Г. Карась, М. Кугутяк, Н. Вівчарик.